

קורות חיים

בת רחל ויעקב לבד. נולדה ביום ח' בטבת תש"ט (9.1.1949), בארגנטינה. שרה למדה בבית-הספר היסודי בארגנטינה, ובו בזמן התחנכה בקן "הנוער הציוני". כשמלאו לה אחת-עשרה שנים עלתה המשפחה לישראל והקימה את ביתה בבת ים. שרה המשיכה ללמוד בבית-הספר היסודי בקרית ים, ובבית-הספר התיכון עירוני א' בבת ים, במגמה הריאלית.

באמצע חודש אוקטובר 1967 גויסה שרה לשירות חובה בצה"ל, ויצאה ללימודי כימיה באוניברסיטת תל-אביב במסגרת העתודה האקדמית. בתקופת לימודיה עברה טירונות, וכן קורס קצינות עתודה. בתום לימודיה חזרה שרה לשירות סדיר, הוצבה בחיל הכללי ונשלחה לשרת כקצינת הדרכה ומורה לכימיה בבית-הספר הצבאי להשכלה. בהמשך הוצבה שרה בחיל האוויר ושימשה קצינת מדור אב"כ, קצינת מעבדה אנליטית, קצינת חומרים תעופתיים וקצינת אחזקת מטוסים. בתקופה זו השתלמה בקורס מהנדסי חימוש בנושא טכנולוגיות אמל"ח, ובקורס קציני אמל"ח. בין שאר תפקידיה בחיל האוויר היא ערכה מחקרים על חיידקים בדלק. אחד ממפקדיה בתקופה זו תיאר את שרה כבעלת ידיעות מקצועיות נרחבות, הגיונית ותכליתית. בחוות-הדעת על קצינים קיבלה שרה הערכות גבוהות במיוחד על אמינותה הגבוהה, על יכולתה לתכנן פרויקטים לפי מידע שבידה, ועל עמידתה על דעתה בוויכוח עם מפקדיה כאשר ההוראה שקיבלה נראתה לה מוטעית.

לאחר שהשלימה תואר שני וקיבלה תואר מוסמך למדעים, הוצבה בחיל המודיעין ושימשה כקצינת מחקר. בחוות-הדעת של מפקדיה מתקופה זו נכתב: "מקפידה ויסודית בביצוע

רס"ן בן צור שרה נעמי ז"ל

מטלות. בעלת פוטנציאל טוב לתפקוד עצמאי. בכל תקופת שירותה השתדלה שרה להרחיב השכלתה, ובכל תפקיד שמילאה ניסתה להעשיר ידיעותיה ולשפר תפקודה. היא יצאה לקורס הכשרה חינוכית לקצינים, וכן לחוג להכשרת עובדי חינוך באוניברסיטת תל אביב. בסיומו הוסמכה להוראה במקצוע הכימיה בבתי-ספר על-יסודיים. במהלך שירותה הקימה שרה משפחה. היא נישאה ליעקב, ומשפחתם התרחבה עם הולדת שלושת ילדיהם. בחודש אפריל 1989 אובחנה אצל שרה מחלה ממארת, בעת שהיתה לקראת סוף הריונה. היא נותחה וילדה את בנה השלישי. חודשים ארוכים נאבקה שרה במחלתה. ביום כ"ט בשבט תשנ"ב (3.2.1992) הכריעה אותה מחלתה. היא נפטרה בבית-החולים איכילוב בתל אביב. שרה הובאה למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בחולון. הותירה אחריה בעל - יעקב, ושלושה ילדים - אפרת, הדס ואלעד-יוסף, אם, אח - צבי, ואחות - מלכה. מפקד היחידה נפרד משרה ליד קברה באומרו: "במסגרת עבודתנו המשותפת למדנו להעריך את כישוריך, יוזמתך, וכן את האווירה הנעימה שהשרית סביבך. מיום שהצטרפת אלינו היית שותפה למאמץ של כולנו בעשייה היום-יומית, בנושאים החשובים לביטחונה של מדינת ישראל".

קורות חיים

בת רחל ויעקב לבד. נולדה ביום חי בטבת תשי"ט (9.1.1949), בארגנטינה. שרה למדה בבית-הספר היסודי בארגנטינה, ובו בזמן התחנכה בסגן יהונתן הציוני". כשמלאו לה אחת-עשרה שנים עלתה המשפחה לישראל והקימה את ביתה בבית ים. שרה המשיכה ללמוד בבית-הספר היסודי בקרית ים, ובבית-הספר התיכון עירוני א' בבית ים, במגמה הריאלית.

באמצע חודש אוקטובר 1967 גויסה שרה לשירות חובה בצה"ל, ויצאה ללימודי כימיה באוניברסיטת תל-אביב במסגרת העתודה האקדמית. בתקופת לימודיה עברה טירונות, וכן קורס קצינות עתדות. בתום לימודיה חזרה שרה לשירות סדיר, הוצבה בחיל הכללי ונשלחה לשרת כקצינת הדרכה ומורה לכימיה בבית-הספר הצבאי להשכלת. בהמשך הוצבה שרה בחיל האוויר ושימשה קצינת מדור אבי"כ קצינת מעבדה אנליטיות, קצינת חימום תעופתיים וקצינת אחזקת מטוסים. בתקופה זו השתלמה בקורס מהנדסי חימוש בנישא טכנולוגיות

רס"ן בן צור שרה נעמי ז"ל

בת רחל ויעקב
נולדה בארגנטינה

ב-ח' בטבת תש"ט , 9/1/1949

התגייסה ב-אוקטובר 1967

נפלה בעת שירותה

ב-כ"ט בשבט תשנ"ב , 3/2/1992

שרתה בחיל מודיעין

נקברה בחולון

הותירה בעל - יעקב, ושלושה ילדים -
אפרת, הדס ואלעד - יוסף, אמ, אח - צבי,
ואחות - מלכה

בן צור שרה נעמי ז"ל
בת 43 בנפלה

קורות חיים

למענם

ה' דוות חיינו נמוגה מהאסון שפקד אותנו עת איבדנו את יקירנו.
 י' היה הקורבן הנורא שהקרבנו ראוי למען תקומת מדינתנו ועל מנת
 לראות חיוך על פניהם של ילדינו.
 ל' מען מדינתנו, השקט ושלוות עמנו מוכנים גם אנו להקריב את עצמנו.
 ה' רי אנו נושאים בנטל השכול כל שנה, כל יום, כל שעה וכל דקה.
 מ' צפים אנו מהנהגת המדינה, שיש להכלל כי קורבננו לא יהיה לשווא.

ויעשו הכל על מנת להביא רגיעה ופיקוד השלום המיוחל על עמינו ומדינתנו
וזאת לא מתוך פניעה אלא מתוך ערמונה ונחישות.

זרכים נסתרות נסללות לפעמים בליבותינו ממונשיה המורים אצלנו
ומקנת לפעמים בליבותינו המושגים שיש לנו. שוא.

יהיה השם ברוך שנקדים כי כל החלטה שתקבלו תהיה נר
לרגלנו ופיקוד אבינו לא היה לשוא.

ערובה לחוסנו הלאומי הוא חוסנו הביטחוני, החברתי, הכלכלי והאחדות
שתשרור בין כל חלקי עמינו.

יהיה זכר כל הנופלים ברוך ות.נ.צ.ב.ה.

נפגש כאן בשנה הבאה ב"ה כאשר בשורת השלום כבר מאחורינו.

תודה זו מופקדת בשם כל משפחת הסגל של חיל המודיעין למסמורת בידי שר הבטחון מר שאול מוסק על מנת שתהיה

כפקודה ויטופית שלנו עבורכם כמקבלי החלטות.

חסרונות.

1. שלא יהיו אנשים עירוניים כי זה משנה את הטעם לגמרי ויש ללמוד מהם הרבה מאד.
2. בבית הספר מורגש האי בסחוף ביניהם על חייהם שכל רגע יכולים לחסל אותם והצלב האדום לא מכיר אותם.
3. אפשרי להביא בחור משלנו מחופש לאלה מהצלב – האדום, ואז היינו בטוחים בחייהם ומגלים הרבה מאד מהנסתר זה ביחוד במקום הזה לפי דיבוריהם הסיבה היא שמנהל בית הספר אמר להם בחקירות שהוא יחקור את אוחם והם מפחדים מאד שמה יהיה משחוא שחוקר אוחם ומוטר אתנה.
4. היה מורגש ביחוד אצלנו החסרון שלגא יודעים לשיר.
6. צריכים אנחנו לקבל הרבה חומר סיפורים, ואגדות, בערבית כי כמה שיודעים יותר, טוב יותר.

יעקב בוקעי (נג' יב אברהים חמודה)